

గురువక్షిణి!

"బోం" శ్రవణగా చదువు....జాగ్రత్తగా ఖచ్చి చేయి దబ్బుని..... ఇది వుత్తరం ఏ మాత్రం కాదు. సీతీ పాఠాల పట్టిక! విసుగ్గా గది మూలకి వుత్తరాన్ని విసిరి కొట్టాడు చంద్రశేఖర్.

"తనేమన్నా చిన్న పుస్తాకా? ఇంకో రెండు, మూడేళ్ళల్లో ఇంజనీర్ కాబోతున్నాడు" సిగరెట్ వెలిగించి, పొగ బయటికి వదిలాడు.

సిగరెట్ పొగ గింగిరాలు తిరుగుతూ, గది సీలింగ్ని తాకుతోంది. పొగతో బాటు తిరుగుతున్న ఆలోచనలు....

...."తను జూనియర్ ఇంటర్ చదువుతుండగా, అమ్మా, నాన్నా తిరుపతి బస్ యాక్సిడెంట్లో మరణించారు.

అమ్మా- నాన్న పోయిన తర్వాత అన్నీ తనే ఆయ్యింది అక్కయ్య, డిగ్రీ పూర్తి చేసిన అక్క ఏదో 'ప్రయివేట్ ఫర్స్ట్' జాయిన్ అయ్యింది.

ఇంటర్ పూర్తయ్యిన తర్వాత, వైజాగ్ ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో సీటు రావటంతో తనిక్కడికి రాక తప్పలేదు. రాను అక్కయ్య మాత్రం అక్కడే జాబ్ చేస్తుంది. ఎప్పుడో, ఏదాదికోసారి కలుసుకోవటం...." నిట్టూర్చాడు చంద్రశేఖర్. 'పాపం అక్కయ్య! మనసులోనే జాలిపడ్డాడు క్షణకాలం.

అతనికి అప్రయత్నంగానే ఇందాక అక్కయ్య పగ్గర్చుండి వచ్చిన వుత్తరం జ్ఞప్తికొచ్చింది.

"పాలో చంద్రా! గదిలోకి సుడిగాలిలా వచ్చి, పడ్డాడు స్వామి. అతనితో బాటు చంద్రశేఖర్ కు తెలియని మరో వ్యక్తి....

"రా....రా! ఏమిటివ్యాళ కాలేజీకి ఎగనామం పెట్టినావే?" అశ్రురూపిణిగా, లోపలికి అహ్వనించాడు చంద్రశేఖర్.

వచ్చి, చంద్రశేఖర్ ప్రక్కనే కూర్చున్నాడు స్వామి. స్వామితో బాటు వచ్చిన వ్యక్తికేనే పరీక్షగా చూసాడు చంద్రశేఖర్.

తమ కన్నా రెండు, మూడేళ్ళు వయసులో పెద్దవాడిలా వున్నాడు.

"కాలేజీకి రాకపోవటానికి....ఇదిగో, బెజవాడ నుంచి మా కజిన్ వచ్చాడు" తనతో బాటు వచ్చిన వ్యక్తికేనే, వ్రేలితో చూపించాడు. "మిట్ మై కజిన్ మధుసూదన్! ఈయన పేరు చంద్రశేఖర్ ఒకరికొకరి పరిచయం చేసాడు స్వామి.

పరస్పర కరచలనాల కార్యక్రమం పూర్తయ్యింది.

"సిగరెట్టుంటే పతెయ్యరా. ప్రొద్దుట్టుంది దమ్ముకొట్టక పోవటంతో నాలిక పీకేస్తుంది" చనువుగా అన్నాడు స్వామి.

స్వామితో బాటు, ఆ 'మధుసూదన్'కి సిగరెట్ ఆఫర్ చేసాడు చంద్రశేఖర్.

"నాకలవాటు లేదండీ" బిడియపడుతూ, అన్నాడు మధుసూదన్.

అశ్రురూపిణి సన్నగా ఈలవేసాడు చంద్రశేఖర్. 'సిగరెట్ త్రాగని కుర్రాడు!' తన ప్రపంచపు పరిధిలోనే ఆలోచించాడతను.

"ఇక బయలుదేరుదామా అందాల ఆరాధనకి?" అడిగాడు చంద్రశేఖర్

రూమ్ కి తాళమేసి, బయట పడ్డాడు ముగ్గురు. కొత్తగా విడుదల అయిన సినిమాల గురించి,

ఆ రోజు 'కాస్ట్'లో ఏం జరిగిందో 'సిరియస్'గా మాట్లాడేసుకోవటం ప్రారంభించారు చంద్రశేఖర్, స్వామి

మధుసూదన్ మాత్రం ఏం మాట్లాడక, మౌనంగా వాళ్ళని అనుసరిస్తున్నాడు.

"ఒరేయి చంద్రా! అటు చూడు. 'కోరమాండల్' ఎక్కడికో బయలుదేరింది" స్వామి చూపించిన వైపు చూసాడు చంద్రశేఖర్

పందొమ్మిదేళ్ళ అమ్మాయి వేగంగా నడచుకుంటూ, ఎక్కడికో వెళ్ళి తోంది.

"ఈ కోరమాండల్ కి స్నేహు తగ్గించెయ్యాలి. ఎగిరెగిరి పడుతుందట. మొన్నటికి మొన్న ఆ సుప్యారావ్ ని పట్టుకొని, చెప్పు తీసి, కొట్టబోయిందట." ఉత్సాహంగా గత చరిత్ర నెమరు వేసాడు చంద్రశేఖర్.

మీరు మాట్లాడుకుంటుంది.... బహుశా ఆ అమ్మాయి గురించే అనుకుంటా మరా 'కోరమాండల్' ఏమిటి....?" అనుమానంగా అడిగాడు మధుసూదన్.

పకపకానవ్వేసాడు చంద్రశేఖర్. మధుసూదన్ ముఖం చిన్నబోయింది.

అది గమనించాడు స్వామి. "అది కాదురా చంద్రా! మా మధుకి ఇవన్నీ ఏమీ తెలియదు. బుద్ధిగా తన వుద్వేగం చేసుకోవటం తప్పించి చెప్పాడు.

మీరు కుర్రాడేనా? లేక ఆ వయసులో వున్న ముసలాడా అని అనుమానమేస్తుంది నాకు" చొరవ తీసుకున్నాడు చంద్రశేఖర్. "మనమేం చేసినా, ఏ వెధవ్వేపాలేసినా ఈ వయసులోనే జరగాలి అవన్నీ. తర్వాత ఆనందాన్ని పొందే అవకాశాలు తక్కువ. అందాలతో ఆనందంగా కాళ్ళవం చెయ్యాలి తప్పించి, తర్క శాస్త్ర మూలప్రశ్నలు వేస్తే ఎట్లా?"

"అది కావండీ" చంద్రశేఖర్ కి అడ్డుపడ్డాడు మధుసూదన్. "పాపం- వాళ్ళ దారమ్మట వాళ్ళు వెళ్ళిపోతారు కదా! ప్రత్యేకించి, ఆ అమ్మాయిల నెండుకు ఏడ్చించటం? పోనీ, మాట్లాడినా... మామూలుగా మాట్లాడవచ్చు... మళ్ళీ అందాలు... ఆనందాలు.... కాళ్ళవం.... ఏమిటి?"

మధుసూదన్ మాటలకి స్వామివైపు తిరిగి, కనుగీటుతూ నవ్వాడు చంద్రశేఖర్. "చూస్తుంటే గురుడుకి 'అ. ఆ.'లు ఓనమాలు కూడా తెలియనట్లుండే? ఓ వారం రోజులు మనతో బాటు తిరిగితే చాలు. ఎంత బ్రహ్మాండంగా తయారు చెయ్యాలో అంత బ్రహ్మాండంగా తీర్చిదిద్దుతాను మీ వాడ్ని."

అన్నట్లుగానే మాట నిలబెట్టుకున్నాడు చంద్రశేఖర్.

మధుసూదన్ మరో పదిహేను రోజులకి విజయవాడకి బయల్దేరే సమయానికి చంద్రశేఖర్ కే పాఠాలు నేర్పే స్థాయికి వచ్చేసాడు.

"మనం తప్పకుండా వుత్తర ప్రత్యుత్తరాలు, జరుపుకొందాం" చంద్రశేఖర్ చేతిని గట్టిగా నొక్కుతూ చెప్పాడు మధుసూదన్ - బయలుదేరబోయేముందు.

చంద్రా!
ఉభయకుశలోపరి.

నిన్న 'రాజ్'లో పిక్చర్ చూడటానికెళ్ళినపుడు, ఓ అందమైన అమ్మాయి వచ్చింది. ఆమె పాపం టికెట్ దొరక్క అపస్వపడుతుంటే, మా దగ్గర ఎగస్ట్రాగా నున్న టికెట్ యిచ్చేసాము. అందమైన ఆడవిల్లందే 'అమె' అనించింది. చూస్తుంటే, మతిపోయిందనుకో! మళ్ళీ ఆ అందం ఎక్కడ, ఎప్పుడు కన్పిస్తుందో ఏమిటో? ఆ 'బ్యూటీ' నాకు చక్కతానికి ఏదైనా ఐడియా చెప్పు బానూ!

మర్చిపోవద్దు సుమా!
మధు.

మధు వుత్తరం చదివి, చిన్నగా నవ్వుకొన్నాడు చంద్రశేఖర్. "అప్పుడే తను నేర్చుకున్నది ఆచరణలోకి తీసుకొస్తున్నాడు మాట.

వెంటనే జవాబు వ్రాసేసాడు. "ప్రియమైన మధూ!"

నీ బాధ అర్థమైంది. విజయవాడ లాంటి మహానగరంలో "అందం" చిరునామా సంపాదించటం చాలా కష్టం కావచ్చు. అయినా మనసుంటే మార్గం దొరక్కపోదుగా! ఆమె చుట్టూ రోజూ తిరుగు, వెంబడించు ఏదో ఒకరోజు నిన్ను

"విషంబి"

గుర్తిస్తుంది. నీకు తన మనసులో ఓ గుర్తింపు
 యిస్తుంది. నేను నేర్చిన 'ప్రేమ పాఠాలు' నీకు బాగా
 గుర్తున్నాయిగా!?

నువ్వు లేకపోతే చచ్చిపోతానని. ప్రేమించక-
 పోతే నాలాంటి ప్రేమికులకు 'కృష్ణానది' వుందని -
 కాస్త 'మహాలా' డైలాగ్ జల్లు. నిన్ను ప్రేమించక-
 పోతే నన్నడుగు

విష్ యూ ఆల్ ది బెస్ట్

-చంద్రశేఖర్

* * *

క్రమం తప్పకుండా, రెండు రోజులకోసారి ఈ ప్రేమ పోగ్రేవి గురించి, పుత్రులు వ్రాయసాగాడు మధుసూధన్.

తనా రోజు సినిమాలో చూసిన అందం పెరుసుధా అని, ఆమెదో జాబ్ చేస్తుందని, తనంటే పడచస్తుందని వ్రాసాడు.

"విశాఖ".

మధు!

నా శుభాకాంక్షలు. ఎందుకో తెలుసా?! నక్క తోక తొక్కావు. నీ కలల రాణి 'సుధ' లైన్లో వడ్డండుకు గంతోపిస్తున్నాను. గో ఎపాడే

మరో మాట! ప్రేమిస్తే ప్రేమించావు గాని, పెళ్ళి తలంపు మనసులోకి రానివ్వకు. ప్రేయసిని పెళ్ళి చేసుకుంటే, మనకొచ్చే కట్టుం నష్టం.

మరొక సంగతి, నీ స్వదస్తూరితో వ్రాసిన పుత్రులాలేవీ ఆమె దగ్గర వుంచవద్దు, నీ పన్నువులు కూడా. ఆమెతో సుఖాల సాగరాన్ని యాదిన తర్వాత విడచిపెట్టయ్యి. నీ ఆసలు చిరునామా ఆమెకి ఇవ్వకు సుమా!

అనుభవం మీద చెబుతున్నాను. అందాన్ని అనుభవించాలి తప్ప, ఆరాధించకూడదు."

నా సలహాలన్నీ తప్పక పాటిస్తావు కదూ!

- చంద్రశేఖర్.

పి యస్ :- "నీ సుధ ఫోటో ఒకటి పంపించు"

* * * *

'డియర్ చంద్ర'

అలా ఆడపిల్లల్ని మోసం చెయ్యడం పాపం అనుకున్నాను మొట్టమొదట్లో. కాని నీ పువడేశంతో నా మనసు మార్చేసు కున్నాను. సుధ, నేను నాగార్జునసాగర్ కి టూర్ పోగ్రామ్ వేసుకున్నాము. అక్కడ నాకు కావల్సింది, నేను 'కోరేడి' నా స్వంతం చేసుకుంటాను. మా యాత్ర 'విజయవంతమైన' మరుక్షణం సుధకి మంగళగీతం పాడేస్తాను.

ఇంతటి అద్భుతమైన సలహాలు చెప్పి, నా జీవితంలో 'ద్రిల్'ని, ఆనందాన్ని కలిగిస్తున్న ఒ మిత్రమా? నీకు నేనేమివ్వగలను గురుదక్షిణ! వీలైతే ఒకసారి విజయవాడ రా! సమర్పించుకుంటాను దక్షిణ.

సమాధానం పూర్తిగా యివ్వు.

మెసీమెసీ థంక్స్ ఫర్ యువర్ బ్రలియంట్ ఐడియాస్.

నీ ఇమ్మడు.
మధు

'హాస్ట్!' హాస్ట్ మేన్ రెండు కవర్లు పడేసి, వెల్లి-హోయాడు.

చంద్రశేఖర్ యధాలాపంగా ఆ పుత్రులు చూసాడు. ఒకటి మధు దగ్గర్నుండి, మరొకటి రాణిక్కయ్య దగ్గరనుండి.

గుండుగా మదు 'కవర్'ని చింపాడు. లోపల

జెనిటిల్ పాల చికిత్సలో గొప్ప ముందంజ

జీవోత్పత్తి శాస్త్ర వ్యాధుల (జెనిటిల్) చికిత్సలో యిటీవల జపాన్ బ్రహ్మాండమైన ప్రగతిని సాధించింది. ఒసాకా విశ్వవిద్యాలయంలోని వైద్య పరిశోధకుల బృందం, ఎలుక జీవకణంలో మానవ జీన్లను పెంపొందించడంలో విజయం సాధించారు. మానవ జీన్లను మరొక ప్రాణితో అమర్చి పెంపొందించడంలో యీ బృందం మొట్టమొదటి సారిగా విజయం సాధించింది.

జీన్ స్పెన్సింగ్ ప్రక్రియ సాయంతో కొలోన్ బాసిల్లని ఉపయోగించి ఈ బృందం జీన్ లను భారీ పరిమాణంలో ఉత్పత్తి చేసింది. వాటిని జీజోత్పత్తి జరిగిన 500 అండాలలోకి ఇంజెక్టు చేసి ఎలుక అండాశయాలలోకి చేర్చారు. పుట్టిన ఎలుక పిల్లలలో యీ జీన్లు చక్కగా యిమిడిహోయాయని తేలింది.

ఈ విజయం జీవోత్పత్తి సంబంధమైన వ్యాధుల చికిత్సకు బాగా సాయపడగలదు.

(జి. పా)

"గురుదక్షిణ!"

పుత్రులతో బాటుగా పున్న ఫోటోజారి, క్రింద పడింది. క్రిందబడ్డ ఆ ఫోటోని తీస్తూ, యధాలాపంగా దానికోసం చూసిన చంద్రశేఖర్ నిశ్చేష్టమైపోయాడు.

వెయ్యి బాంబర్ ఏమానాలు ఒక్కసారిగా చుట్టు ముట్టినట్లు.... చెవుల్లో వోరు.... జలపాతాల తాకిడిని భరించలేకపోతున్న ఎడమారు.... అగ్ని పర్వతం బ్రద్రల్లై కన్నీటి 'లావా'ని వెదజల్లింది.

ఆ ఫోటో.... అదే నవ్వు.... నిమ్మలవమైన చిరునవ్వు....

అమ్మా, నాన్నా పోయినపుడు ఏడుస్తున్న తనని వోదారుస్తూ, నవ్విస్తానవ్వు....

తన మీద, తన రోపటి భవిష్యత్ మీద ఆమె పెట్టుకున్న అందమైన ఆల తాలూకు మెరుపు ఆ నవ్వులో తొణికిస లాడుతుంది.

'అక్కయ్య ఫోటో మరి మధు కవర్లోకి....' ఆత్మతతో మధుసూధన్ పుత్రులందరూ చదవసాగాడు చంద్రశేఖర్. చదువుతుంటే, అతని పెదవులు అదురుతున్నాయి.

"శేఖర్!

మా ఎన్. సాగర్ 'ప్రేమ యాత్ర' విజయవంతం. ఆడదాని పొందులో యింత ఆనందముందని నాకిప్పుడే తెలిసింది. ఆపై సుధకి 'పీడో'లు-

చెప్పేసాను. మొన్న కన్పించి, కన్నీళ్లు పెట్టుకొంది. నిజం చెప్పామూ, నామనసు కరిగిపోయింది. కాని నీవు పడేశం ప్రకారం 'చీ' కొట్టేసాను. ఆఫ్ఫులల్ ఒకడది...."

ఇక ఆపై ఆ లేఖను చదవలేక పోయాడు చంద్రశేఖర్. వణుకుతున్న చేతులతో అక్కయ్య పుత్రులన్ని తీసి, చదవసాగాడు

"తమ్ముడు శేఖర్ కి-

నీకిలా పుత్రులం వ్రాయవలసి వస్తుందని నేనెన్నడూ పూ పొంచలేదు. కాని వ్రాయాల్సి వచ్చింది. నిన్ను ఇంజనీర్ని చెయ్యాలని, మనసుకు నచ్చిన వ్యక్తికి భార్యవై వాయిగా జీవించాలని.... ఎన్నో కలలు గన్నానురా?"

నాకలలన్నింటిని కాల్చేసాడో క దుర్మార్గుడు. నన్ను

ప్రేమిస్తున్నట్లుగా నావెనక పడ్డాడు. అది నిజమేనని నమ్మాను. కాని ఆబ్రూట్.....

తమ్ముడా! జీవితంలో తోలిసారిగా మోసగింపబడ్డాను. ఆవెధవతో కలిసి, నాగార్జునసాగర్ వెళ్ళాను. అక్కడ నాకీలాన్ని హరించి, ఆ తర్వాత చిత్రంగా అంతర్జాతనమైపోయాడు.

అతడిచ్చింది రాంగ్ ఎడ్రస్!

మొన్న సాయంత్రం నాకు కన్పించాడా ఎమ్మె-సెరావు. పలకరించబోతే, చీదరించుకున్నాడు. పైగా నేనే నిన్ను అనుభవించాననడానికి సాక్ష్యాలేపన్నా పున్నాయా అని ఎదురు ప్రశ్నించాడా మధుసూధన-రావ్.

నా దగ్గర అతనిదంటూ ఏమీ లేదు. ఇంతటి మోసాన్ని నేను భరించ లేక పోతున్నాను. జీవితంలో తోలిసారిగా, తుదిసారిగా మోసగింపబడ్డ నాకీక బ్రతకడానికి అర్హత లేదు. అందుకో ఆత్మహత్య చేసుకొంటున్నాను. ఇది నా ఆఖరి పుత్రులం.

నన్ను మన్నిస్తావు కదూ!

నీకేమీ చెయ్యలేకపోతున్న నీ అక్క సుధారాణి

తను చదివిన దానిని నమ్మలేక, అలాగే కాసేపు నిలబడిపోయాడు చంద్రశేఖర్.

ఆ తర్వాత ఆ రెండు పుత్రులూ మార్చి మార్చి చూసాడు.

"గురుదక్షిణ...." విరగబడి, నవ్వానినిపించింది చంద్రశేఖర్ కి. గొంతులోని వెక్కిళ్లు ఆ ప్రయత్నానికి అడ్డుపడ్డాయి.

అక్కయ్య ఫోటోని అపురూపంగా చేతిలోకి తీసుకున్నాడు.

'మధుసూధనరావ్ కి ప్రేమతో - సుధారాణి' ఒక కన్నీటి బొట్టు 'టప్'మని రాలి, ఆ అక్షరాలి చెరిపేసింది.

'అక్కయ్యా....!' అరిచాడు చంద్రశేఖర్.

అతడిచ్చి వెక్కిరిస్తున్నట్లుగా గదిగోడ ప్రతి-ధ్వనించింది.